

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie ze skargi D. P. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego
w W. z dnia 4 listopada 2010 r., sygn. Akt [...],
wydanego w sprawie z wniosku S. P.
przy uczestnictwie D. P. i K. P.
o dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 sierpnia 2013 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestniczka D. P. zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 listopada 2010 r. Skarga podlega odrzuceniu.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Obowiązek uprawdopodobnienia szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem zostaje spełniony, jeśli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi skutkami jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym. W postępowaniu wywołanym skargą Sąd Najwyższy – jak już podniesiono – wprawdzie nie bada tych dowodów, ale ich powołanie jest konieczne dla uprawdopodobnienia (uwiarygodnienia) szkody. W przeciwnym razie mogłoby się okazać, że skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem przyjęta zostanie do merytorycznego rozpoznania, mimo że zaskarżone orzeczenie nie spowodowało szkody, albo wywołało skutki, które tylko w mniemaniu skarżącego stanowią o szkodzie, która w istocie nie zaistniała.

Uczestniczka nie uprawdopodobniła w skardze wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Struktura artykułu 424⁵ k.p.c. (podział na dwa paragrafy) daje możliwość precyzyjnego oddzielenia wymagań konstrukcyjnych skargi (§ 1) od wymagań stawianych skardze jako pismu procesowemu (§ 2). Braki w zakresie wymagań konstrukcyjnych nie podlegają uzupełnieniu, a jedynie braki skargi jako pisma

procesowego mogą być naprawione po wezwaniu przez przewodniczącego (art. 424⁶ § 2 k.p.c.).

Uprawdopodobnienie szkody wyrządzonej zaskarżonym orzeczeniem stanowi wymaganie konstrukcyjne skargi, które nie podlega uzupełnieniu. W konsekwencji niedopuszczalne było wezwanie uczestniczki do uzupełnienia tego rodzaju braku skargi, a skarga dotknięta wskazanym brakiem podlega odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).